

ФІЛОСОФСЬКІ АСПЕКТИ ТУРИСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

В філософії туризму, безумовно, є власна історико-філософська традиція. Це насамперед стосується періоду, коли туризм набув самостійного значення як специфічна галузь індустрії, система організації подорожей, інститут гостинності, що, у свою чергу, уможливило появу перших наукових узагальнень такого феномена, як туризм. Репрезентуючи туризм як духовне і соціокультурне явище, як своєрідну проекцію багатогранного буття людини, вираження її суспільної та духовної сутності, філософія здатна виконувати методологічну функцію щодо інших наук про туризм, збагачуюсь у своєму світоглядному змісті їхніми науковими доробками. В філософії туризму, насамперед, на сьогодні існує у якості методологічного фундаменту цього важливого соціального явища (як різновиду соціального життя) онтологія туризму. Тобто, дякуючи філософським методам, законам, категоріям і поняттям онтологія туризму демонструється як постійна (цілодобова) соціальна і особиста практика суб'єктів туристичної діяльності, їх типове буття рамках процесів туристичних подорожей і захоплюючих мандрівництва.

В цьому контексті, туризм, в першу чергу, – це економічна категорія. Вона є такою галуззю людської діяльності, яка в економіці стає пріоритетною. Туризм – це є то, що приносить людям і державі суттєвий прибуток. Таким чином, туризм є джерелом економічного зростання будь-якої країни, оскільки у цій сфері циркулюють досить великі фінансові потоки, що виникають на основі зростання значення форм дозвілля людини і є її добровільним власним прагненням до використання людинотворчої спрямованості туризму. Крім того, туристська діяльність людини та її наслідки детермінують вирішення таких важливих соціальних завдань, зокрема повноцінне відтворення людини як біосоціальної істоти, яка не може довго перебувати в умовах монотонності і рутинності, а потребує нових емоційно-чуттєвих вражень, вивчення накопиченого іншими позитивного досвіду облаштування повсякденного життя і збагачення сталих особистих і соціальних форм соціального розвитку. Філософія туризму у контексті актуалізації філософських аспектів туристичної діяльності трактує поняття туризму як важливу життєву справу особистості або «людське підприємництво». Засобами туризму людина демонструє притаманну їй можливість «іншого» способу свого існування в рамках розвитку суспільних і виробничих відносин.

Але, з іншого боку, розширення туристської діяльності і насиченість технологічними винаходами втім аж ніяк не позбавляє туризм його

антропологічного змісту. Філософія туризму - це, насамперед, філософське розуміння людини, яка перебуває в «обіймах» чи «полоні» туристських подій. Тобто, туризм виявляє своє антропологічне значення. Втім туризм – це лише один із проявів діяльності людини. Тобто мова йде про людину як про особистість. Така особистість, за нашим переконанням, утворює епіцентр філософських рефлексій туризму.